

Lovas István jegyzete

Elhangzott: 2006. Lovas István jegyzete

Elhangzott: 2006. január 29.

Vannak, akik úgy akarják elvenni kedvünket a cselekvéstől, hogy azt hajtogatják, nem érdemes semmit tenni, hiszen minden már amúgy is, ahogyan flaszter-szagúan mondják, le van vajazva. Hogyan is tudna egy kis ország, vagy egy párt azok ellen menetelni, akiknek roppant nagy a hatalmuk.

Az unióval, Washingtonnal, netán az egész nyugati világgal szemben. Sajátos módon az eleve levajazást még olyanok is elhiszik, akik pártot vezetnek. Márpedig, ha minden le van vajazva, akkor egyáltalában miért lenne érdemes politizálni és tenni valamit? Csak a megélhetés miatt? Mert ha igazuk lenne azoknak, akik szerint amúgy is minden le van zsírozva, akkor az ezt hangoztatók is csak bábok, akik végrehajtják a hatalmasok írt és íratlan parancsait, és nem lenne érdemes politizálniuk. Csakhogy mindez kifogás, tehetetlenségük megindoklása. Amúgy meg a tétlenségre ösztönzés a gyávák sajátossága. Nézzünk néhány példát, és vizsgáljuk meg, vajon tényleg le vannak-e zsírozva a dolgok.

-Ausztria néhány évvel ezelőtt megvédte azt a koalíciót, amelyet az osztrák nép szabadon, és demokratikusan választott meg. Az Európai Unió diplomáciai bojkottot hirdetett Bécs ellen, Bécs viszont kitartott, és győzött, egész Európával szemben.

-Az olasz Berlusconit korábban, kormánya megalakításakor fasisztának és szélső-jobboldalinak nevezték, ez Berlusconit nem érdekelte, és láss csodát, ma már egykor legdühödtebb ellenségei is közép-jobboldalinak nevezik kormányát, noha a koalíciója megalakítása óta az egy jottányit sem változott.

-Nemrégiben Lengyelország választott magának olyan kormányt, amelyet a világsajtó nagy része jobboldali populistának nevez, de a lengyeleket ez nem érdekelte, sőt, lefejezték azon, egykori kommunista titkosszolgálatokat, amelyekhez nálunk egyetlen ujjal nem mertek nyúlni immár 16 éve.

-Horvátországban lobog az egészséges horvát hazafiság lángja,

-akár a balti országokban, ahol a legerősebb brüsszeli nyomás ellenére is, igencsak kemény feladatokat kell teljesíteniük az ott élő oroszoknak állampolgárságuk megszerzésére. De menjünk jóval távolabbra.

-A Karib-tenger gusztustalan diktatúrája, Kuba 1957. óta a világ legnagyobb hatalmának, az Egyesült Államoknak. Noha a floridai-kubai emigráció azóta is minden évben megjósolja Fidel Castro végét, a havannai diktátor már ki tudja, hány amerikai elnököt élt túl.

-Jóval délebbre, Argentínában nem is olyan régen választottak elnököt, aki a rettegett nemzetközi valutaalap ellen menetelve húzta ki országát abból az iszonyú csödből és nyomorból, amelybe e washingtoni alap diktátumai taszították koldussá téve az egész argentin társadalmat. Ma Argentína gazdasága a populistának nevezett Nestor Kirchner vezetésével évente 10 százalékkal bővül.

Példák a mi gyáváinknak!

Írta: MR Vasárnapi Újság

2006. február 04. szombat - Módosítás: 2006. február 04. szombat

-De Venezuelában olajmezőket államosítanak vissza,

-Bolívia pedig földgáz kitermelésével kívánja ugyanezt megtenni.

-Dél-Amerika egészében országról országra, Brazíliától Uruguayig választanak olyan kormányokat, amelyek a mindent privatizálni akaró, az állam szerepét visszaszorítani igyekvő neoliberalizmus ellen lépnek fel.

-A közel-keleten, az iszlám világában az amerikaiak által kierőszakolt demokratikus szavazás eredményeként is olyan kormányokat választ magának a nép, amelyek éppen azoknak tetszik a legkevésbé, akik e választásokat szorgalmazták. Legyenek azok a győztes Irán-barát, vallásos sííták a megszállt Irakban, vagy az az Irán, amely szinte az egész világgal dacolva ragaszkodik atomkísérletei folytatásához.

-Vagy itt van a héten a palesztin választásokon a nyugat által terroristának bélyegzett Hamász győzelme, amelyet azért választottak meg, mert a palesztinoknak elégük van 38 év megszállásból és megaláztatásból. Egy biztos, mondták. Rosszabb nekik már nem lehet. És fűtyültek az egész világra.

-Az egész világon a hatalmas Kínától az apró, de dúsgazdag Szingapúrig, példák tucatjai mutatják, hogy hosszú távon sikeresebb lehet a világ ellen menetelni, mint ölbe tett kézzel siránkozni. Mindehhez csak egyetlen dologra van szükség: bátorságra. Nem pedig szálnalmas nyöszörgésre, amelyet rosszul értelmezett kompromisszum-készségként cicomáznak fel gyáva politikusok.

Lovas István